

- 9. XI. 1994

ze dne

10 V nové ostravské inscenaci hry Williama Ingeho debutovala řada nováčků Státního divadla

SD Ostrava

Piknik osamělých žen (a mužů)

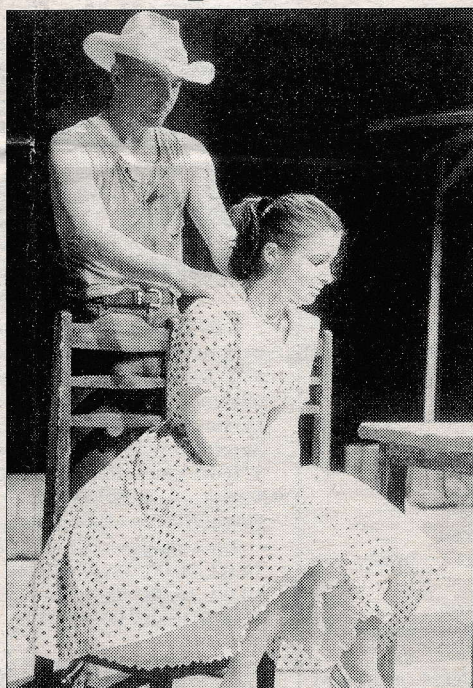
Sólo pro sedm osamělých žen a čtyři muže - tak nějak by se dala stručně nazvat hra amerického autora Williama Ingeho „Piknik“, kterou v premiéře uvedl minulou sobotu činoherní soubor Státního divadla v Ostravě.

ZUZANA MARTÍNKOVÁ

Přestože je autor řazen mezi americkou klasiku a za svého života se dočkal celé řady uznání, nemyslím, že by jeho hra patřila ke „klenotům“ typu Shakespeara nebo Williamse. Letní romance o třech dějstvích se jistě zařadila v době svého uvedení (1953) k tomu nejlepšímu, dnes však zvláště její „černobílé“ charaktery postav působí spíše jako film pro pamětníky, na který se sice rádi podíváme, avšak bereme ho jen jako příjemné zpestření večera bez hlubšího zamyšlení.

„Pamětnický“ ráz inscenace podpořila jednoduchá a vkusná scéna Alexandra Babraje a kostýmy hostující Zity Miklošové, a tak snad ani v silách režiséra Juraje Deáka nebylo vymanit se z předem, a snad nechtěně stanovených mantinelů. Hra o lidských tužbách a zklamáních, vítězstvích, prohrách, naději a smíření se pak změnila spíše v sóla pro jednotlivé postavy, které snad mohly nebo měly dodat inscenaci potřebnou „šťávu“.

Psychologická studie osamělosti se snad nejlépe povedla Veronice Forejtové v roli stárnoucí

Snímek z představení zachycuje ústřední hereckou dvojici příběhu - L. Vlčkovou (Madge) a P. Nečase (Hal).

Foto: JOSEF HRADIL

učitelky Rosemary - její příchod na jeviště přináší vzrušení i potřebné uvolnění napětí nejen u herců. Jen někdy, ve vypjatějších polohách, neudrží na uzdě svůj temperament a poté už není věrohodná. Celkem povedené byly ve své osamělosti i laskavá Helena Pottsová (Marie Logojdová) a zapšklá kyselá Flo Alexandry Gasnárkové, zoufale hledající zajištění pro své dcery. Slušně si vedl také Pavel Nečas v roli přízemního, občas zbytečně hlasitého, leč v jádru dobrého svalovce Hala; v některých partech však jeho výkon připomíná hrdiny červené knihovny.

Velké herecké příležitosti se také dostalo několika nováčkům souboru. Zatímco Lukáš Kraut na svého Bombardáka stačil nejen věkově, Tereza Bebarová a Lenka Vlčková už tak úspěšné nebyly. Snaživý výkon působil sice sympaticky, avšak nedokázal zastítní nedostatek hereckých a možná i životních zkušeností obou hereček. Zvláště Milliino neustálé pobíhání po scéně působilo příliš účelově a směšně. Jan Novák si se svým ostýchavým Alanem pohrál v detailech, jimiž však občas, snad nechtěně, zakrýval nedostatek hereckého prožitku.

Buďme však v duchu divadelního programu shovívaví nejen k hereckému mládí. Přes uvedené nedostatky má představení šanci, že se na něj bude chodit kvůli jednotlivým hereckým kreacím. A to možná není málo.